

El día más feliz en la vida de Olli Mäki

Títol original: *Hymyilevä mies* **Direcció:** Juho Kuosmanen **Guió:** Mikko Myllylahti
País: Finlàndia **Durada:** 89 min **Any:** 2016 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Jarkko Lahti, Eero Milonoff, Oona Airola, Joonas Saartamo, Olli Mäki **Música:** Laura Airola, Joonas Haavisto, Miika Snåre **Fotografia:** Jani-Petteri Passi (B&W) **Distribuïdora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 03/02/2017
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

L'estiu de 1962, Olli Mäki aspira al títol de campió del món de pes ploma en boxa. A tot arreu, tant al camp com a Hèlsinki, li prediuen un futur ple d'èxit. Només ha de perdre pes i concentrar-se. Però, hi ha un problema, l'Olli s'ha enamorat de la Raija. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La soledat de l'aspirant a heroi

Poc ens ha arribat de la cinematografia finlandesa més enllà dels germans Kaurismäki. Ara hem d'afegir-hi el puixant Juho Kuosmanen qui, amb aquest film, es va alçar amb el premi Un Certain Regard en l'últim Festival de Canes. **El día más feliz en la vida de Olli Mäki** es basa en una història real: la dels preparatius d'un boxejador finès, també conegut com "el forner de Kokkola", davant la final del campionat del món dels pesos ploma, el 1962, enfront del nord-americà Davey Moore. No s'assembla en absolut, però, ni a un *biopic* convencional ni a la típica pel·lícula esportiva de superació. Kuosmanen va rodar en blanc i negre i en 16 mm. **Tant l'exquísida ambientació com un to quasi documental centrat en la quotidianitat dels no-moments ens retrotreuen més aviat al neorealisme europeu i al Free Cinema, creant la il·lusió que podríem estar davant d'un film rodat en el mateix moment que recrea.**

Un excel·lent Jarkko Lahti, present en pràcticament tots els plans de la pel·lícula, encarna el protagonista: un noi vulnerable i en plena crisi existencial, més pendent de l'amor que sent per la seva xicota, Raija, que de totes les obligacions que li imposen des de fora per convertir-se en el gran heroi esportiu nacional. L'urgeixen a perdre pes per poder competir en la seva categoria alhora que intenten separar-lo de la seva parella, el fiquen en campanyes publicitàries absurdes i l'obliguen a anar a sopars de gala amb patrocinadors. **Aquesta és una altra de les grans virtuts de la pel·lícula: com plasma la irrupció de la cultura capitalista de l'espectacle des del punt de vista d'un senzill noi de poble que no encaixa en aquest món.**

El millor: la seqüència en què la parella protagonista es creua amb els dos personatges reals als quals encarnen. És meravellosa.

El pitjor: l'ascetisme narratiu pot distanciar de la pel·lícula qui estigui menys acostumat a veure aquest tipus de cinema.

David Saavedra – sensacine.com